Ue-aasta hommiko laul.

Wiſil: Nüüd ſurno kehha mattame.

Nüüd rahwas kokko koguwad,
Kes weel ſiin ilmas ellawad:
Seſt wanna aaſt on möda läind,
Se' keik on armas Jummal teind.

2. So rahwal on nüüd tänno meel;
Oh Jummal! aita ikka weel,
Et ſelge uſk ſaaks ſiggiduſt
Ja ſinno armo önnistuſt.

3. Kül öhkas monne emma meel,
Kes tänna nuttes tulli, teel;
Ta mötles: kus mo lapſed jäid! —
Nad hauda mulla ſisſe ſaid!

4. Kül leſſed naeſed leinawad
Ja omma lojat palluwad:
Et jälle ſaakſid römustud;
Seſt et nad wägga kurwastud.

5. Keik haiged omma ſängi peäl
Ka lootwad abbi julgeſt teäl:
Et ſinno arm neid parrandaks
Ja nende wallo wähhendaks.

6. Kes ilma-süta wangi ſaid
Ja kaua wet ja leiba ſöid,
Need ootwad omma lunnaſtuſt
Ja wimaks hinge önnistuſt.

7. Kül waeſed lapſed leinawad
Ja omma hädda kaebawad:
Kus ſanud meie wannemad!
Nad hauda läinud mollemad!

8 Meid keiki, Jummal awwita,
Meid töös ja ſannas önnista;
Meid wötta ſinna juhhata,
Ja lasſe rahhus ellada.

9. Oh kela katko, waeno heälk
Ja pühhaks te ſo rahwa meelt:
Et wötwad moiſta ſinno nou,
Ja lauldes ſulle anda au.